

Som nævnt er det tanken, at merprovenuet skal benyttes til en forlængelse af det såkaldte proportionalsskattestræk.

I efterfølgende bilag 1 er der i tabel 1 og 2 for skattepligtige personer med forskellige skattepligtige indkomster for hvert af årene 1981-1986 vist virkningen på indkomstskattens størrelse af den foreslåede omlægning af fradragsretten for private nettorenteudgifter. Virkningen er vist for personer med private nettorenteudgifter på henholdsvis 10.000 kr. og 30.000 kr. under forudsætning af uændrede udskrivningsregler. Beregningerne er foretaget i 1980-kroner.

Lovforslagets administrative virkninger

Efter lovforslaget skal der gennemføres en opdeling af skattepligtige personers renteudgifter i private renteudgifter, der omlægges til et fradrag i de beregnede indkomstskatter, og i erhvervsmæssige renteudgifter, der fortsat skal kunne fratrækkes ved indkomstopgørelsen.

Ved bedømmelsen af de administrative konsekvenser af den opdeling imellem private og erhvervsmæssige renteudgifter, der skal foretages, må man være opmærksom på, at denne opdeling er uden betydning for det store flertal af *lønmodtagere*, der ikke ved siden af lønindtægten har indkomst ved selvstændig erhvervsvirksomhed. Deres renteudgifter vil – bortset fra eventuelle renter af studielån – altid være private og vil kun give grundlag for et fradrag i de beregnede indkomstskatter m. v.

Endvidere bemærkes, at sondringen mellem private og erhvervsmæssige renteudgifter for *selvstændige erhvervsdrivende*, hvis skattepligtige indkomst uden fradrag for private renteudgifter ikke overstiger proportionalsskattegrænsen, ikke har samme betydning, som hvor indtægten ligger højere. Den skat, de skal betale, vil være den samme, hvad enten renteudgifterne fradrages i indkomsten eller giver grundlag for et fradrag i skatten.

Tilbage bliver herefter en *begrænset kreds* af skattepligtige personer, for hvem afgrænsningen mellem private og erhvervsmæssige renteudgifter vil give visse administrative problemer. Her henledes opmærksomheden dog på, at den foreslåede bevisbyrderregel vil kunne virke stærkt begrænsende på disse afgrænsningsproblemer. Anvendelsen af særlige låneformer, som f. eks. på den ene side sædvanlige prioritetslån med sikkerhed i ejerboliger og på den anden side leverandørkreditter, må også antages i praksis at gøre det lettere at tage stilling til renteudgiftens behandling i forbindelse

med skatteansættelsen. Der henvises herom til den mere udførlige omtale i forbindelse med bemærkningerne nedenfor til lovforslagets § 1, nr. 1.

Det må dog herefter erkendes, at opdelingen i private og erhvervsmæssige renteudgifter – selv den lige nævnte bevisbyrderregel og låneformerne taget i betragtning – vil kunne give anledning til vanskeligheder for ligningsmyndighederne og påføre disse og klageinstanserne et ikke ubetydeligt merarbejde. Også for de skattepligtige vil opdelingen betyde et vist merarbejde. Dette vil navnlig være tilfældet for det første indkomstår efter omlægningen, idet der skal tages stilling til, hvad provenuet af de tidligere optagne lån er anvendt til.

Omlægningen af fradraget for private nettorenteudgifter vil medføre visse redaktionelle ændringer i selvangivelsen og andet blanketmateriale samt ændringer i de EDB-programmer, der benyttes ved forskudsregistrering og slutskatteberegning. Disse ændringer vil medføre visse merudgifter.

Den foreslåede omlægning af fradragsretten for private renteudgifter kan også medføre ændringer i skattelove, der ikke er medtaget i det foreliggende lovforslag. Det kan således være nødvendigt at foretage konsekvensændringer i f. eks. sømandsskatteoven. Det kan endvidere blive nødvendigt at fastsætte særlige regler om ansættelse og påklage af opgørelsen af den private nettorenteudgift.

Også uden for skatte Lovgivningen kan der blive tale om ændringer i konsekvens af det foreliggende lovforslag. I denne forbindelse bemærkes, at der under socialministeriet er nedsat en hurtigt arbejdende arbejdsgruppe, som skal se nærmere på mulighederne for at tilvejebringe et socialindkomstbegreb, der på en rimeligere måde end den skattepligtige indkomst kan tjene som grundlag for udmålingen af sociale og andre indkomstafhængige ydelser.

Om lovforslagets nærmere indhold henvises i øvrigt til bemærkningerne nedenfor til de enkelte bestemmelser.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Ligningsloven er senest ændret ved lov nr. 243 af 8. juni 1979 og lov nr. 246 af 8. juni 1979.

Lov nr. 243 af 8. juni 1979 (om lejeværdi af egen bolig m. v. i 1980), er omtalt således i Folketingstidende 1978-79: Spalte 5474, 6708, 11321, 11596; tillæg A, spalte 2649; tillæg B, spalte 1077 og tillæg C, spalte 457.

Lov nr. 246 af 8. juni 1979 (om valutakursgevinst og – tab på ældre finanslån m. v.) er omtalt